

Το Θαύμα του Άξιον Εστί

/ [Αγιορείτικα](#)

Η Σύναξις της Υπεραγίας Θεοτόκου του “Άξιον Έστί” εορτάστηκε χθες, 11 Ιουνίου. Μάθετε πώς και από πότε άρχισε να ψάλλεται ο προοιμιακός ύμνος, που αρχίζει με το «Άξιον εστί ως αληθώς» και γιατί ονομάστηκε έτσι η συγκεκριμένη ιερή εικόνα.

~ Ήσας Γαβριήλ πρίν τό Χαίρε τή Κόρη .
Άδεις δέ καί νύν , Άξιόν σε ύμνέειν .

Η θαυματουργή αυτή εικόνα, που φυλάσσεται σήμερα στο ιερό σύνθρονο του Πρωτάτου των Καρύων στο Άγιον Όρος, βρισκόταν κατά τα τέλη του Ι' αιώνα σε ένα κελί κοντά στις Καρυές που σήμερα φέρει την ίδια επωνυμία "Άξιον εστίν" λόγω του εξής θαύματος:

Ενώ ο Γέροντας του Κελιού απουσίαζε σε αγρυπνία του Πρωτάτου, συνέβη να φιλοξενήσει ο υποτακτικός του, που έμεινε μόνος στο κελί, κάποιον άγνωστο περαστικό μοναχό μαζί με τον οποίο, μάλιστα, έψαλλε και την ακολουθία του όρθρου της Κυριακής. Όταν λοιπόν έφθασαν στην θ ' ωδή του κανόνα, ο μεν μοναχός του Κελιού έψαλλε "Την Τιμιωτέραν", το γνωστό αρχαίο αυτό ύμνο του Αγίου Κοσμά του Ποιητή, που ψαλλόταν τότε όπως και σήμερα μαζί με τους

θεομητορικούς στίχους της Θ ' ωδής (Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριον..."), ενώ ο ξένος μοναχός άρχισε τον ύμνο διαφορετικά, προσθέτοντας στην αρχή του το μέχρι τότε άγνωστο προοίμιο «Άξιον εστίν ως αληθώς...».

Το προοίμιο αυτό τόσο θαυμασμό προκάλεσε στον ντόπιο μοναχό, ώστε το ζήτησε και γραπτώς, για να μπορεί να το ψάλλει και αυτός. Επειδή όμως δε βρέθηκε μελάνι και χαρτί μέσα στο κελί, ο μυστηριώδης ξένος μοναχός χάραξε τον ύμνο με το δάκτυλό του σε μια πέτρινη πλάκα και πρόσθεσε ότι έτσι πρέπει να ψάλλεται στο εξής ο ύμνος αυτός από όλους τους Ορθόδοξους. Έπειτα, έγινε άφαντος. Οι Αγιορείτες έστειλαν την πλάκα στον βασιλιά και στον Πατριάρχη, ενώ την εικόνα, μπροστά στην οποία ψάλλθηκε για πρώτη φορά ο αγγελικός ύμνος, τη μετέφεραν στο Πρωτάτο, στο οποίο καθιερώθηκε να γίνεται και η ετήσια πανήγυρη σε ανάμνηση του θαύματος και προς τιμή της Θεοτόκου. Σύμφωνα με το αρχαίο συναξάρι, η γιορτή αυτή αρχικά τελούνταν στο Κελί, όπου είχε γίνει το θαύμα, και μάλιστα προς τιμή του αρχάγγελου Γαβριήλ, που χωρίς άλλο ήταν ο θαυμαστός εκείνος ξένος μοναχός.

